

24. maj 2006

I medfør af § 36 stk. 1 i Landstingets Forretningsorden fremsætter jeg følgende spørgsmål til Landsstyret:

Spørgsmål til Landsstyret: Opfølgende spørgsmål om grønlandisering i KIIP
(Landstingsmedlem Per Berthelsen, Demokraterne)

Jeg takker for deres svarskrivelse fra den 17. maj 2006. Umiddelbart er det svært at få et indblik i, på baggrund af direktoratets to svarskrivelser på mine spørgsmål, hvad der konkret er sket af tiltag i relation til Landsstyremedlemmets udtrykkelige ønske om at grønlandisere - ikke mindst direktoratet for kultur og uddannelser, som hun har ansvaret for.

Jeg må erkende, at de til tider luftige svar afføder flere spørgsmål end svar. Da landsstyremedlemmet af flere omgang har ytret ønske om at grønlandisere, må det være muligt at fremkomme med mere håndgribelige og konkrete svar end hidtil tilfældet – eksempelvis i statistisk form.

Foranlediget af de utilfredsstillende svarskrivelser, jeg har modtaget, vil jeg snarligt tage emnet op i Formandskabet. Svarene er ikke tilfredsstillende. Hvis medlemmerne af Landstinget (og ikke mindst oppositionen) skal kunne udføre deres kontrolfunktion af Landsstyret optimalt, kræver det fyldestgørende svar fra Landsstyret. Nævnte svarskrivelser lever ikke op til de krav, som man helt naturlig må forvente, når man stiller konkrete spørgsmål.

Ud fra svarene får man det indtryk, at især i spørgsmålet om sprog og sprogkurser sker der ikke en større indsats end i andre direktorater. Umiddelbart havde jeg en helt klar forventning om, at Landsstyremedlemmet – på baggrund af hendes offentlige proklamationer om grønlandisering – vil have iværksat en lang række tiltag på området. Men det er åbenbart ikke ske!

Det er da korrekt, at personers sprogtilegnelse er forskellige. Det er da ikke noget nyt i. Men uanset hvor dygtige man er til at lære nye sprog, må man alligevel forvente et minimum af kurser, førend man kan begå sig såvel mundtligt som skriftligt på grønlandsk.

- Med andre ord må Landsstyremedlemmet da have gjort sig nogle overvejelser over, hvor mange kurser de enkelte medarbejdere skal modtage, inden de kan begå sig på grønlandsk?
- Derudover må Landsstyremedlemmet tillige have overvejet, hvilke typer af arbejdsopgaver den enkelte medarbejder minimum må kunne håndtere på grønlandsk efter et kursusforløb?
- Endvidere må Landsstyremedlemmet da have gjort sig nogle tanker over, hvilken tidshorizont hun opererer med, inden størstedelen af de dansktalende medarbejdere kan begå sig på grønlandsk?
 - Eksempelvis hvor mange af de dansktalende medarbejdere (ud af den samlede skare af dansktalende medarbejdere) skal i indeværende år på sprogkursus, og hvor mange af den nævnte gruppe forventes det, at de efterfølgende kan anvende det grønlandske sprog i deres arbejde?
 - Eller hvor mange x-antal kurser og x-antal år skal der – minimum og maksimum - gå, inden de kan anvende det grønlandske sprog i deres arbejde?

Det næste store spørgsmål i relation til tilegnelsen af det grønlandske sprog er, hvordan de skal praktisere det svære sprog imellem kursusopholdene. Det er jo en kendt sag, at dobbeltsprogede grønlændere taler dansk til danskudseende personer, og at begge nævnte grupper er godt repræsenteret i Nuuk og ikke mindst i Hjemmestyret. Og alle er vel enige om, at uden den daglige praksis, bliver man ikke god til at begå sig på et bestemt sprog.

- Har Landsstyremedlemmet overvejet, hvordan nævnte gruppe skal praktisere deres grønlandske sprog i dagligdagen?
- Dernæst ønsker jeg at få oplyst, hvad Landsstyremedlemmet ser som den største hindring for at få de dansktalende medarbejdere til at lære grønlandsk?
- Har Landsstyremedlemmet foretaget en undersøgelse af de dansktalende medarbejders holdninger til, at de skal påtvinges en kursusrække i det grønlandske sprog? Hvis ja, vil jeg gerne have undersøgelsen vedlagt svarskrivelsen.
- Har Landsstyremedlemmet overvejet at igangsætte ekstra aktiviteter i bestræbelserne på at forbedre nævnte gruppes muligheder for at lære grønlandsk?

I sidste svarskrivelse har Landsstyremedlemmet oplyst en række målsætninger, som at man foretrækker veluddannede grønlændere frem for ditto danskere etc. Det er da vel ikke noget nyt i. Det har man da altid gjort, hvis det eksempelvis var muligt at få fat i en veluddannet grønlænder i stedet for en dansker.

- Hvori ligger det nye i forhold til den nuværende praksis i Landsstyret?

Direktoratet for Kultur og Uddannelser har en del af deres arbejdsfunktioner placeret på Danmarkskontoret i København.

- Kan Landsstyremedlemmet bekræfte, hvorvidt nævnte arbejdsfunktioner på Danmarkskontoret inden for det næste år vil blive fastholdt på nuværende adresse/ kontor, eller om de vil blive flyttet til Grønland?
- Kan Landsstyremedlemmet bekræfte, hvorvidt der er planer om at reducere arbejdsstaben inden for kultur og uddannelse på Danmarkskontoret eller ej?

Jeg ser frem til deres svarskrivelse, som jeg gerne skulle have i hænde senest den 10. juni 2006 kl. 12.00. Spørgsmålene bedes besvares én ad gangen.

Med venlig hilsen

Per Berthelsen, Demokratesne
Landstingsmedlem